



Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У. 8852/13
17.10.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинковић, записничарем, у поступку извршења пресуде Врховног касационог суда Узп. 444/2012 од 28.03.2013. године, донетој по захтеву Републичке агенције за електронске комуникације, правног следбеника Републичке агенције за телекомуникације, чији је пуномоћник Звонко Џанковић, адвокат из Београда, Хаџи Ђерина 18, за преиспитивање пресуде Управног суда 6 У 286/11 од 13.09.2012. године, донетој по тужби тужиоца “АА” д.о.о. ..., ..., чији су пуномоћници Драган Гребо, адвокат из Београда, Невесињска 15 и Предраг Васовић, адвокат из Београда, Кнеза Милоша 28, против одлуке Републичке агенције за телекомуникације, чији је правни следбеник Републичка агенција за електронске комуникације, број 1-03-2181-4/10-10 од 07.07.2010. године, уз учешће заинтересованог лица Предузећа за телекомуникације “ББ” а.д. ..., Т..., у предмету приступа интернету, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.10.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука Републичке агенције за телекомуникације, чији је правни следбеник Републичка агенција за електронске комуникације, бр. 1-03-2181-4/10-10 од 07.07.2010. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 8.570,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Управног суда 6 У 286/11 од 13.09.2012. године, у ставу I диспозитива, уважена је тужба тужиоца “АА” д.о.о. ... и поништена одлука Републичке агенције за електронске комуникације бр. 1-03-2181-4/10-10 од 07.07.2010. године и у ставу II диспозитива тужени орган је обавезан да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 8.570,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Оспореном одлуком туженог органа од 07.07.2010. године наложено је Предузећу за телекомуникације “ББ” а.д. из ... да омогући приступ услугама ималаца одобрења за пренос говора коришћењем интернета преко услуге бесплатног позива (freephone нумерација) (став I диспозитива); за све позиве који потичу од корисника јавне фиксне телекомуникационе мреже, приступ услугама из става I диспозитива Предузеће за телекомуникације “ББ” наплаћује имаоцима одобрења за пренос говора коришћењем интернета по цени од 1,30 дин/мин без ПДВ (став II диспозитива); одлука се примењује од 01.01.2011. године, односно од 01.04.2011. године, како је наведено у решењу о исправци наведене одлуке од 29.12.2010. године (став III диспозитива); обавезује се Предузеће за телекомуникације “ББ” да имаоцима одобрења за пренос говора коришћењем интернета, до почетка примене ове одлуке омогући досадашњи начин приступа услугама преко већ додељене географске нумерације (став IV диспозитива); у случају промене услова на телекомуникационом тржишту Републичка агенција за телекомуникације ће размотрити потребу за изменом ове одлуке (став V диспозитива) и ова одлука је коначна и објавиће се на интернет страници Републичке агенције за телекомуникације (став VI диспозитива).

Против наведене пресуде Управног суда Републичка агенција за електронске комуникације, као правни следбеник Републичке агенције за телекомуникације, је Врховном касационом суду поднела захтев за преиспитивање судске одлуке.

Врховни касациони суд је у пресуди Узп 444/2012 од 28.03.2013. године захтев уважио, укинуо пресуду Управног суда 6 У 286/11 од 13.09.2012. године и предмет вратио Управном суду на поновно одлучивање, налазећи да су наведеном пресудом учињене повреде правила поступка које су могле бити од утицаја на решење ствари и да је истом повређено право подносиоца захтева на образложену судску одлуку.

Врховни касациони суд је у својој пресуди оценио да је побијаном пресудом Управног суда учињена повреда правила поступка из члана 42. став 1. Закона о управним споровима, јер предмет није вратио надлежном органу на поновно одлучивање, а у образложењу пресуде није дао разлоге због којих сматра да, према природи ове управне

ствари, није потребно да надлежни орган донесе нови акт, чиме је повређено и право туженог, као странке у управном спору, на образложену судску одлуку, из којих разлога је Управном суду наложено да у поновном поступку отклони учињене повреде правила поступка и расправи питања на која му је указано том пресудом, имајући у виду и наводе из захтева за преиспитивање побијане судске одлуке.

Поступајући у извршењу наведене пресуде Врховног касационог суда, сагласно одредби члана 55. став 3. Закона о управним споровима, Управни суд је у поновном поступку оценио наводе тужбе, одговора на тужбу датих у претходном поступку и у поновном поступку, наводе из захтева за преиспитивање судске одлуке, наводе странака изнетих на усменој јавној расправи, као и списе предмета, па је нашао да је тужба основана.

Тужилац у тужби и на усменој јавној расправи оспорава законитост одлуке туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да је на основу Правилника о условима за пружање услуга преноса говора путем интернета и садржају одобрења, тужиоцу издато одобрење за пружање услуга преноса говора путем интернета дана 21.07.2009. године и да је дана 22.07.2009. године тужилац закључио уговор са “ББ”, а дана 02.10.2009. године издат му је сертификат о усклађености техничких карактеристика телекомуникационог система и 03.11.2009. године додељена му је адреса код националне сигнализационе тачке у циљу реализације повезивање мреже тужиоца на фиксну мрежу “ББ”. Истиче да је оспорена одлука донета без измене Правилника и постојећих одобрења, којом се онемогућава даљи рад ималаца одобрења, спречава равноправна тржишна утакмица и штити монополски положај “ББ”. Указује да је за пружање одобрене услуге инвестирао значајна средства у опрему и да му је оспореном одлуком онемогућен даљи рад, те да је сва права и обавезе по том основу пренео на “ВВ”, које је у међувремену брисано из Регистра привредних субјеката као носилац одобрења за пружање ове услуге, али тужилац није брисан из Регистра правних лица. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорену одлуку, а тужени орган обавезе да му надокнади трошкове спора по АТ и ТТ.

У одговору на тужбу, датом у претходном и у поновљеном поступку, на усменој јавној расправи и у захтеву за преиспитивање судске одлуке, тужени орган је истакао приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца, обзиром на то да је дана 05.09.2011. године тужилац брисан из Регистра оператора, а његов правни следбеник “ВВ” д.о.о. ... је брисан из регистра 23.07.2012. године. Истиче да се погрешно у пресуди Управног суда 6 У 286/11 од 13.09.2012. године наводи да оспорена одлука не садржи правни основ, јер је правни основ за доношење одлуке наведен у уводу оспорене одлуке, који је саставни део

одлуке, па није било потребе да се исти понавља у образложењу, обзиром на то да наведене одредбе закона морају да буду познате операторима на које се односе, који нису неуке странке и у свом пословању морају да примењују одредбе закона, те да је оспорена одлука донета у свему у складу са одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Остајући при разлозима из образложења оспорене одлуке, предложио је да суд тужбу одбаци или одбије као неосновану.

У одговору на поднету тужбу и на усменој јавној расправи заинтересовано лице је навело да је оспорена одлука на закону заснована, а тужба неуредна и непотпуна и предложио је да суд тужбу одбаци или да је одбије као неосновану.

По оцени суда, основано се у тужби оспорава законитост одлуке туженог органа јер је донета уз повреде правила поступка из члана 199. став 2. Закона о управним споровима.

Према одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10) у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Ако жалба не одлаже извршење решења, образложење садржи и позивање на пропис који то предвиђа. У образложењу решења морају бити образложени и они закључци против којих није допуштена посебна жалба.

Како образложење оспорене одлуке не садржи правне прописе и разлоге због којих је извршена промена услова пружања услуга преноса говора коришћењем интернета преко услуге бесплатног позива (freephone numeracija), обзиром на одобрење за пружање услуга преноса говора коришћењем интернета које је тужиоцу издато 21.07.2009. године и уговор о коришћењу телекомуникационе услуге, који је тужилац закључио са “ББ” дана 22.07.2009. године, то суд налази да је оспореном одлуком учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Суд је оценио као неосноване наводе туженог да су прописи на основу којих је донета оспорена одлука наведени у уводу одлуке и да је непотребно понављање прописа у образложењу, обзиром на то да корисницима услуга морају бити познати законски прописи. Ово стога што је цитираном одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку изричито прописано да се у образложењу оспореног решења морају навести правни прописи

и разлози за доношење одлуке, што оспорена одлука не садржи, па наводи из образложења оспорене одлуке не упућују на решење какво је дато у диспозитиву одлуке.

По оцени суда, неосновани су и наводи туженог да тужилац није активно легитимисан за подношење тужбе у овој управној ствари, обзиром на то да је у време подношења тужбе тужилац био уписан у Регистар привредних субјеката, па јесте активно легитимисан за подношење тужбе у смислу члана 11. Закона о управним споровима.

Стога у поновном поступку тужени орган је дужан да отклони повреду правила поступка на коју је суд указао у овој пресуди и за одлуку да јасне и на закону засноване разлоге.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу члана 69. став 2. истог закона.

Одлука о трошковима донета је на основу члана 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, и то: на име састава тужбе 7.200,00 динара, таксе за тужбу 390,00 динара и таксе за одлуку 980,00 динара, што укупно износи 8.570,00 динара, те је одлучено као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.10.2013. године, 6 У. 8852/13

Записничар,
Вукица Латинковић,с.р.

Председник већа - судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ/ВМ